

Victor Hugo (1802 – 1885): Chrám Matky Boží v Paříži (1831)

Struktura zkoušky:

I. Beletristický text:

A. Literární druh a žánr, umělecký směr / tvůrčí skupina, literárněhistorický kontext, údaje o autorovi ve vztahu k dílu;

- B. 1. Doba a místo (děje);
2. Hlavní postavy a jejich charakteristika;
3. Námět, témata, hlavní motivy;
4. Zvláštnosti kompozice;
C. Jazykové zvláštnosti a kulturní souvislosti.

Přistoupila beze slova k odsouzení, který se marně svíjel, aby jí unikl, odvázala od pasu čturu a přiložila ji jemně k nebožákovým vyprahlým rtům.

A tu bylo vidět, jak z toho doposud suchého a planoucího oka vytryskla veliká slza a pomalu stékala po tom nestvůrném, zoufalstvím tak dlouho zkřiveném obličejí. Byla to snad první slza, kterou nešťastník kdy uronil.

Zapomínal však pít. Cikánka netrpělivě sešpulila rty a přitiskla s úsměvem hrdlo láhve k ústům Quasimodovým. Pil dlouhými doušky. Měl palčivou žízeň.

Když dopil, vztáhl své černé rty, bezpochyby aby políbil tu krásnou ruku, jež mu přišla na pomoc. Avšak dívka, jež mu patrně nedůvěřovala a měla v paměti násilné noční přepadení, odtáhla poděšeně ruku jako dítě, které má strach, že je kousne zvíře.

A tu na ni upřel ten hluchý nebožák pohled plný výčitek a nevýslovného smutku.

Byla by to bývala všude dojemná podívaná, jak tato krásná, svěží, nevinná a půvabná dívka, sama tak slabá, přispěchala nezištně na pomoc takovému zoufalství, takové ohyzdnosti a zlobě. Na pranýři to byla podívaná vznešená.

Dokonce i lid tím byl dojat, začal tleskat a volal: „Výborně! Výborně!“

Právě v té chvíli spatřila kajícnice otvorem své díry cikánku na pranýři a vmetla jí do tváře svou strašlivou kletbu: „Buď prokleta, dívka cikánská! Prokleta! Prokleta!“

II. Nebeletristický text:

- A. Funkční styl, obsah, účel, vztah k prvnímu textu;
B. Jazykové apod. zvláštnosti.

Skleník. Park. Luxusní byt? Jak probíhá spor o Notre-Dame

Hlavní architekt pařížské Notre-Dame Philippe Villeneuve začátkem června varoval, že ještě pořád není jisté, zda chrám poničený dubnovým požárem nepostihnou další škody. Debata o jeho rekonstrukci už ale běží naplno. Čím dál častěji se v ní objevují i návrhy velmi extravagantní. Těm zas konkurují hlasy, podle nichž je jedinou možností vrátit katedrále původní vzhled. Existují při opravě katastrofou zasažených památek nějaké osvědčené postupy, kterých je dobré se držet?

Skleník. Park. Luxusní byt... Nedá se říci, že by šlo zrovna o ty nejšťastnější nápady, jak si při obnově vyhořelé notredamské střechy počínat. Není ostatně ani jisté, zda byly všechny myšleny tak úplně vážně. Bez otázek ovšem nezůstává ani konzervativní přístup.

Druhý text je á publicistického stylu – rozšířená zpráva. Kam autor vpašoval svůj vlastní názor? Jaký přístup k obnově vyhořelé katedrály byste zvolila vy?

VICTOR HUGO (1802 – 1885; Francie): pocházel z rodiny Napoleonova důstojníka, byl aktivním účastníkem republikánské revoluce 1848 a odpůrcem pozdějšího císaře Napoleona III., 20 let žil v politickém exilu na britských ostrovech v Lamanšském průlivu, jako jeden z mála romantických autorů se dožil vysokého věku i veřejné slávy. Romány ***Chrám Matky Boží v Paříži*** (příběh ze středověku, ohyzdný zvoník Quasimodo a krásná Cikánka Esmeralda), ***Bídníci*** (uprchlý galejník Jean Valjean kontra policejní komisař Javert), ***Dělníci moře*** (z lamanšských ostrovů), ***Devadesát tři*** (z Velké francouzské revoluce). Cyklus lyrickoepických básní ***Legenda věků*** o dosavadní historické cestě lidstva za dosažením svobody a humanity.

